

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

adulterari est mihi bonum; quia utile &
delectabile: ergo mihi licitum est hanc
rem furari, sum hac fornicari, & adultera-
ri: queritur ergo, an hæc conclusio sit
Conscientia?

RESOLUTIO: Hæc conclusio non
meretur nomen **Conscientia**, sed potius
Anticonscientia: Ratio est: quia dicta-
men rationis non procedit secundum ra-
tionem superiorem honestatis sed infe-
riorem utilitatis & voluptatis: constans
est autem apud omnes, **Conscientiam es-
sentialiter consistere in dictamine honestatis;**
quippe quæ essentialiter debeat esse regula
directive actionum humanarum honesta-
rum, & ad finem rectum seu honestum:
igitur &c.

CONFERTIA II.

6. **G**enes. 29. narratur de Jacob pe-
tente ingredi ad dilectam Spon-
sam suam Rachelem, pro qua jam servie-
rat septem annis: supposita autem illi
erat Lia ipso inscio, cum qua proinde ha-
buit rem suam, tanquam cum uxore pro-
pria Rachele, quæ tamen non erat. jam
ergo

A 3

ergò queritur: an Jacob bona cōscienciam cognoverit Liam?

RESOLUTIO: Jacob secundum rectam & bonam conscientiam ingressus fuit ad Liam. Ratio est: quia virtus liter saltem ita argumentabatur. *Licitum est ingredi ad suam: principium verum: sed hæc est mea: quæ est minor, licet speculativè falsa, utpotè diformis suo objecto practicè tamen vera erat; siquidem secundum rectam rationem nec potuit nec debuit aliter judicare: igitur verâ & rectâ Conscientiâ intulit: ergo licet mihi ad hanc ingredi.*

Dices. Hanc Conscientiam illatam ex motivo falso non posse esse nisi falsam. R. Eam esse quidem ex motivo falso speculativè non vero practicè, idque invincibiliter: ideoque esse quidem Erroneam invincibiliter atque inculpabiliter, veram tamen & rectam practicè.

CONFIDENTIA III.

7. **S**ed quid si Jacob fuisset à vito gravi & fide digno præmonitus de fraude Laban, & tamen absque alia adhibita diligentia inquirendæ veritatis ad Liam suppositam intrâisset?

R. Tunc